

РЕШЕНИЕ

№ 4670

гр. София, 13.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 59 състав,
в публично заседание на 17.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Зорница Дойчинова

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **1795** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 138, ал. 8 Закона за ветеринарномедицинската дейност, вр. чл. 145 и сл. АПК. Производството по делото е образувано по жалба от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], представлявано от управителя И. Й. срещу Заповед № 71/30.01.2020 г. на директора на ОД БХ, [населено място], с която е разпоредено да бъде заличена регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Р., общ. М., стопанисван от жалбоподателя, да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВМД на обекта, с № 1602/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М., както и да се издаде предписание за депопулация на свинете в срок до двадесет дни от получаване на заповедта, от главен инспектор при ОДБХ-М..

В жалбата и допълнението към нея са изложени подробни съображения за основателността ѝ и за незаконосъобразност на оспорената заповед. Посочва, че протокол № 2/16.01.2020 г., въз основа на който е издадена заповедта, съдържа множество неточности, противоречия и несъответствия, разминаващи се с фактическата обстановка по делото. Заключениеята в протокола са направени без да се изискат съответните документи или проверяващите да се информират от съответните лица. Счита, че тъй като ответникът не е издал разпореждане по чл. 138, ал.2 ЗВМД, то констатациите в протокола и в следствие в заповедта, не водят до непосредствена опасност за здравето на хора и животни. В заповедта не се споменават груби нарушения, а системни такива, а законът изисква да са налице груби

нарушения, за да се приложат мерките по чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД. Счита, че не е ясно кои разпоредби са нарушени, тъй като липсва конкретика. Моли за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание се представлява от адв. Н., която поддържа жалбата и моли за отмяна на заповедта, поради постановяването ѝ в нарушение на процесуалния и материалния закон. Претендира присъждане на разноски.

В представени писмени бележки доразвива съображенията си за незаконосъобразност от оспорения акт. посочва, че свинефермата се стопанисва от дружество от две години преди издадената заповед. През този период, обекта е посещаван ежесечно от служители на ответника. На 16.01.2020 г. е проведена поредната проверка, която е извършена в грубо нарушение на ЗВМД. Длъжностните лица не са се легитимирали, не е воден никакъв официален протокол, не е присъствал управителя на дружеството, не е връчен документ, удостоверяващ констатациите на органа. Протоколът от извършената проверка, е връчен на управителя, заедно с процесната заповед, на 02.03.2020 г. По този начин дружеството е лишено от възможността на се запознае със съдържанието на протокола и да направи своите възражения, да представи или да поиска събирането на доказателства. В него са отразени неверни твърдения. Заедно с протокола и заповедта, на жалбоподателя е връчено и предписание № 1/02.03.2020 г., издадено от главен инспектор към ОДБХ-М. за депопулация на обекта, издадено на основание, посоченото в оспорената заповед предписание към главния инспектор да издаде такова предписание. Счита оспорената заповед за издадена при съществени и множество процесуални нарушения – жалбоподателят не е уведомен за започването на производството, не е му е дадена възможност да участва в производството, както и не са изяснени всички факти и обстоятелства относно издадената заповед. Също така намира заповедта за немотивирана, тъй като не са изложени никакви факти за издаването ѝ. Протоколът, въз основа на който е издадена заповедта и към който препраща, счита за негоден, тъй като не може да обоснове системни нарушения на ветеринаромедицинските и хигиенни изисквания. В протокол за експертна оценка е прието, че обекта не отговаря на ветеринаромедицинските и хигиенни изисквания, който обаче извод противоречи на множеството приложени по делото контролни листове, както и на изготвената СВМЕ. Излага възражения за нарушения на разпоредбата на чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД, като считат, че липсват предпоставки за издаване на заповедта. Това е така, тъй като в нито един момент от последните три години, проверяващи не са установили в обекта болни от Африканска чума животни, или каквото и да е друго заболяване. Освен това, определение на понятието системни нарушения е дадено в §1, т.98 от ДР от ЗВМД и това означава три или повече нарушения на изискванията на закона, за които на лицето са наложени административни наказания с влезли сила НП. Такива обаче не са съставяни срещу дружеството. Моли за отмяна на заповедта. Претендира разноски.

Ответният орган, директорът на ОД БХ, [населено място], е представил становище по жалбата, с което я оспорва като неоснователна. Посочва, че проверката, извършена в обекта с регистрационен № 3400-0170, е предприета във връзка с издадена заповед от 2020 г. на изпълнителния директор на БАБХ, поради зачестилите случаи на африканска чума. Във връзка с проверката е съставен протокол № 2/16.01.2020 г., в който е отразено становище „Обектът не отговаря на ветеринаромедицинските и хигиенни изисквания и тези за хуманно отношение към свинете“. По отношение на обекта са налице предходни констатирани нарушения – 2 от 2018 г. и четири от 2019

г., за които са съставени 6 АУАН. Често са констатирани и нарушения на санитарно хигиенните изисквания, като в обекта не се осъществява ежедневен ветеринарен контрол за здравословното състояние на свинете. Във връзка с чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД, комисията, извършила проверката е предложила да се издаде заповед за заличаване на регистрацията на обекта и обезсилване на удостоверението за регистрация по чл. 137 ЗВМД. Посочено е, че от години в обекта не са правени подобрения, никакъв текущ ремонт, не са поддържани и достигнати нормативно установените санитарно хигиенни изисквания, животните са слаби и недохранени. Сградите в обекта са в изключително лошо състояние, обекта е неправилно охраняван, възможно е влизането в него от всички страни. Въпреки компромисите, които са правени на жалбоподателя и дадените му възможности да подобри условията, при които се отглеждат свинете, той не е предприел никакви действия за подобряване условията в свинефермата. Моли за отхвърляне на жалбата.

В съдебно заседание се представлява от адв. Д., която оспорва жалбата и моли за нейното отхвърляне.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружеството жалбоподател [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], стопанисва животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Р., общ. М.. В обекта се отглеждат свине.

С удостоверение за регистрация № КФ21/17.11.2011 г., ОДБХ, [населено място] е удостоверила, че обект на [фирма] с дейност производство на фуражни смеси само за нуждите на собствената си ферма, без участието на фуражни добавки и премикси е вписан в регистъра по чл. 17, ал.1 ЗФ с идентификационен номер 12340021.

Със Заповед № 322/30.11.2011 г., директорът на ОДБХ, [населено място] е заповядал да се впише в списъка на регистрираните обекти по чл. 17, ал.1 ЗФ [фирма] за обект, намиращ се в [населено място], м. Р., общ. М..

С удостоверение за регистрация на животновъден обект № 1602/15.05.2018 г., ОДБХ, [населено място] е удостоверила, че животновъден обект промишлена ферма за свине, предназначена за отглеждане на свине, с капацитет нерези 13 бр., свине майки 747 бр., прасета бозайници 1 200 бр., прасета подрастване 2 700 бр., ремонтни прасета над 7 месеца 300 бр. и свине за угодяване 2 000 бр., стопанисван от [фирма] и намиращ се [населено място], м. Р., общ. М., отговаря на ветеринарномедицинските изисквания.

Със Заповед № РД11-80/09.01.2020 г., изпълнителният директор на БАБХ е наредил официалните ветеринарни лекари, изброени в приложение към заповедта, да осъществяват постоянен официален контрол в съответните свиневъдни обекти.

Със Заповед № РД11-81/09.01.2020 г., изпълнителният директор на БАБХ е забранил движението на свине от към животновъдните обекти да отглеждане на свине и кланиците на територията на цялата страна. Възложил е на директорите на ОДБХ да организират постоянен контрол за изпълнение на посоченото нареждане. Забраната за движение е валидна до извършване на официален контрол и надзор, доказващ отсъствието на вируса на Африканска чума по свинете в свиневъдния обект.

Наложена забрана за движение на свине, относно животновъден обект с рег. №

3400-0170, находящ се в [населено място], м. Р., общ. М., собственост на жалбоподателя [фирма], е вдигната със Заповед № РД11-370/04.02.2020 г. на изпълнителния директор на БАБХ, считано от 04.02.2020 г.

Със Заповед № РД11-966/11.05.2020 г., изпълнителният директор на БАБХ е наредил на директорите на ОДБХ да създадат организация за проверка и инвентаризация на всички животновъдни обекти за отглеждане на свине – лични стопанства, в това число и обекти за нерегламентирано отглеждане на свине. Н. на свине в животновъдните обекти за отглеждане на свине, е разрешено при конкретно определени условия, разписани в заповедта.

С констативен протокол № 23/09.03.2018 г. на дружеството са дадени предписания да се извърши почистване в производственото помещение и да се предприемат ефективни мерки за ограничаване достъпа на птици до производственото помещение и да се изготви план за самоконтрол на произвежданите фуражи. Предписание за почистване на производствената линия във фуражното помещение е дадено и с КП № 28/16.03.2018 г.

С акт за забрана № 1/09.03.2018 г., гл. инспектор при ОДБХ М. е забранил на [фирма] да транспортира, пуска на пазара и/или употребява фуражна суровина около 400 кг в 8 бр. чували.

По делото е приложен АУАН № 1/03.04.2018 г., издаден от инспектор при отдел Здравеопазване на животните, към ОБДХ, М., с който е установено извършено от [фирма] нарушение на чл. 7, §2, вр. §1 и Приложение IV, глава I, б. Б от регламент /ЕО/ № 999/2001, вр. чл. 4а, ал.4 Закона за фуражите, което представлява нарушение на забраната за храненето на животните с протеини, добити от животни. Въз основа на АУАН е издадено НП № 0016/02.05.2018 г., с което на дружеството е наложена санкция в размер на 15 000 лв. за посоченото в АУАН нарушение. Няма данни дали НП е влязло в сила.

Представен е и АУАН № 654/01.06.2018 г., издаден от главен инспектор при ОДБХ, М., за извършено от [фирма] нарушение на чл. 132, ал.1, т.6 ЗВМД. Въз основа на АУАН е издадено НП № 28/28.06.2018 г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. За установеното с АУАН нарушение.

Проверки в обекта са извършвани ежеседмично, като са издавани КП № 29/20.03.2018 г., без предписания, КП № 30/26.03.2018 г., без предписания, КП № 73/22.08.2018 г., без предписания, КП № 74/23.08.2018 г., без предписание, КП № 75/24.08.2018 г. без предписание и др.

Представено е и съставено на [фирма] НП №30/15.07.2019 г., с което директорът на ОБДХ, [населено място] е наложил на [фирма] имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение на чл. 7, §2, вр. §1 и Приложение IV, глава I, б. Б от регламент /ЕО/ № 999/2001, вр. чл. 4а, ал.4 Закона за фуражите.

С акт за забрана № 2/06.08.2018 г., гл. инспектор при ОДБХ М. е забранил на [фирма] да транспортира, пуска на пазара и/или употребява комбинирани фуражи без обозначения 9 бр., с тегло около 135 кг и 1 бр. чувал със смес от фуражи без обозначение на кантара с тегло 4,5 кг. Издадено е разпореждане за унищожаване на забранената фуражна суровина.

С НП № 31/15.07.2019 г., директорът на ОДБХ М. е наложил имуществена санкция на [фирма] в размер на 15 000 лв. за нарушение на чл. 7, §2, вр. §1 и Приложение IV, глава I, б. Б от регламент /ЕО/ № 999/2001, вр. чл. 4а, ал.4 Закона за фуражите. Издадено срещу дружеството е и НП № 33/15.07.2019 г., с което жалбоподателят е

санкциониран за извършено нарушение на чл.25, ал.1 Закона за фуражите.

С акт за забрана № 4/31.05.2019 г., гл. инспектор при ОДБХ М. е забранил на [фирма] да транспортира, пуска на пазара и/или употребява необозначената фуражна суровина в два броя чували по около 30 кг. всеки.

Със Заповед № 198/27.08.2018 г., директорът на ОДБХ, [населено място] е отнел удостоверението за регистрация № 322/30.11.2011 г. за упражняване на дейност „смесване на фуражи изключително за нуждите на собствената си ферма, без участието на фуражни добавки и премикси“, издадено на [фирма].

Със заповед № 197/24.09.2019 г., директорът на ОБДХ, [населено място] е наредил да се заличи регистрацията на [фирма] с рег. № 12340021 за заявената дейност производство на комбинирани фуражи – „смесване на фуражи изключително за нуждите на собствената си ферма, без участието на фуражни добавки и премикси“.

Видно от представени контролни листове за извършена проверка за биосигурността в свиневъдни обекти от 24.07.2019 г., 26.08.2019 г., 12.09.2019 г. и 24.09.2019 г., при извършените проверки в обекта е установено, че се спазват мерките за биосигурност в животновъдния обект.

При поредната извършена в обекта проверка е съставен протокол № 02/16.01.2020 г., в който специално назначена комисия е отразила резултатите от извършената комплексна проверка в промишлената свинеферма на [фирма] в [населено място], м. Р., общ. М.. Отражено е, че по време на проверката било установено, че в обекта има 159 свине майки, 19 нереза, 106 подрастващи прасета, 15 бр. прасета за угодяване 21 бр. бозаещи прасета, т.е. 318 бр. свине, разположени в 6 сгради. Установено е, че 39 животни са с паднали или нечетливи идентификатори, както и е имало свине майки и нерези със зелени ушни марки, а засмяната на идентификаторите липсват уведомления. Констатирано е, че оградната мрежа на няколко места е компрометирана, портала е без жива охрана, дизенфекционната яма е с недостатъчно количество замърсена течност. Има налична бяла и черна зона, но тя не отговаря на изискванията за биосигурност. Съхранението на фуражите се осъществява под навес, който не е плътно затворен от всички страни. В склада са констатирани следи от гризачи и птици. Относно изхранваните във фермата фуражи се констатирало, че не отговарят на изискванията и не се гарантира безопасно съхранение на фуражите. Са фуражите не са представени дневници и записи какъв вид фуражи са, за коя категория животни. Шестте сгради населени с фуражи са в лошо техническо състояние, покривите са с натрошена цялост, което създава предпоставки за течове и наводняване на помещенията. Пред халетата няма дезинфекционни вани и умивалник за ръцете, заредени с дезинфектанти. Няма изградена площадка за временно съхранение на твърда и течна тор. По отношение на здравословното състояние на прасетата е установено, че майките и нерезите са изостанали в развитието си, във видимо недобро физическо състояние и много лоша охраненост. Има сключен договор с регистриран ветеринарен лекар, но липсва такъв, назначен на трудов договор, който да работи само в свинефермата.

От констатациите, отразени в протокола, комисията е направила извод, че обекта не отговаря на ветеринаромедицинските и хигиенни изисквания и тези за хуманно отношение към свинете. Също така е отразено, че във връзка с констатирани нарушения при предходни проверки, на дружеството са наложени имуществени санкции, две през 2018 г. и четири през 2019 г., от които четири са за нарушения на ЗФ за констатирано изхранване с комбиниран фураж за свине, една е за

неуведомяване на ветеринарен лекар при движение на животни и една за изпълнение на предписание. Санкциите не са платени. Във връзка с установеното и нарушенията на чл. 139, т.15 и чл. 151, т.14 ЗВМД, комисията е предложила на директора на ОДБХ, [населено място] да издаде заповед за заличаване на регистрацията и да обезсили издаденото удостоверение № 1602/15.05.2018 г.

Протоколът е връчен на представител на жалбоподателя на 03.02.2020 г.

Със Заповед № 71/30.01.2020 г. директорът на ОДБХ, [населено място] е разпоредил да бъде заличена регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Р., общ. М., стопанисван от жалбоподателя, да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВМД на обекта, с № 1602/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М.. Със заповедта е разпоредено на главен инспектор при ОДБХ да издаде предписание за депопулация на свинете. Заповедта е издадена на основание становището на комисията, извършила проверка и съставила протокол № 02/16.01.2020 г.

Заповедта е връчена на управителя на жалбоподателя на 03.02.2020 г.

Жалбата е подадена на 05.02.2020 г.

С предписание № 1/03.02.2020 г., главен инспектор при ОДБХ е констатирал нарушения на чл. 139, т.15 и чл. 151, т.14 ЗВМД в обекта, стопанисван от [фирма], поради което е дал предписания да се извърши депопулация на животновъдния обект, което да бъде извършено в срок до 28.02.2020 г. Срокът за депопулация е продължаван два пъти по искане на дружеството.

Срещу предписание № 1/03.02.2020 г., дружеството е подало жалба, като е образувано адм.д. № 7578/2020 г. по описа на АССГ, което към настоящия момент не е приключило с влязло в сила решение.

По делото е изготвена и приета без възражение от страните СВМЕ, заключението по която съдът приема като компетентно дадена. В заключението е отразило, че през 2018 г. са извършени общо 15 проверки на животновъдния обект, стопанисван от дружеството, за които са съставени КП, с част от които са дадени предписания. Във връзка с констатирани нарушения са съставени АУАН и НП. Вещото лице посочва, че част от КП относно извършените проверки през 2018 г. и 2019 г. касаят помещението за производство на фуражи. Три КП касаят връчване на АУАН и три КП връчване на заповед.

При проверката на място, извършена на 15.09.2020 г., вещото лице е установило, че по т.1 от протокола са налице несъответствия относно броя на установените на място свине. По т.2 вещото лице е установило един нерез със зелена ушна марка. По т.3 е констатирало, че ограждащата обекта мрежа е цяла, без отвори, сградата е без жива охрана, но в обекта не се допускат хора, дори ветеринарния лекар влиза само в административната част. По т.4 вещото лице е констатирало, че дезинфекционната яма е с достатъчно количество дезинфектант, липсва договор за ДДД, но тази дейност се извършва от собственика, като се води контролна карта дератизация с номера на отровните точки от 02.01.2014 г. до 11.01.2020 г. с печат на ветеринарния лекар. Във всички халета са поставени къщички с отрова за гризачи, представена е програма за ефективен контрол върху вредители. По отношение на констатациите по т.5 от протокола, вещото лице е отразило, че няма помещение за трупове от умрели животни, но те се съхраняват в хладилно МПС, като веднага се извиква екарисаж от Зелени балкани, с които има сключен договор от 01.08.2011 г. Дружеството е приспособило една бетонова площадка над 70 см. от земята с рампа за реекспорт и

товарене на угоени прасета. Има бетонирана площадка с рампа за фураж, която не е използвана, поради това, че склада за фураж се намира в бялата зона, което е заварено положение. Товаренето на фуража става още след дезинфекционната яма. Няма силози за фураж пред всяко хале. Определено е място за аутопсия с течаща вода, канал и септична яма на 50 м. от административната сграда. По отношение на т.6 е установено, че фуража се съхранява под навес, който не е плътно затворен, но помещението е в добро хигиенно състояние, няма разпилян фураж, отпадъци, опаковъчни чували. Вещото лице не е установило следи от гризачи и птици. Тъй като от 24.09.2019 г. фермата не произвежда фураж, животните се хранят с комбиниран фураж с етикети. Не се установил фураж с изтекъл срок на годност. По т.7 от протокола, вещото лице е установило, че се води дневник за доставка на фуражи. Дажбата е съобразно възрастта, категорията и физиологичните нужди на свинете, някои се хранят по веднъж на ден, други по два пъти. В някои халета храненето се извършва чрез индивидуални дозиращи хранилки с лентово зареждане. Постоянно има вода, която се дава на свинете с поилки. По т.8 е посочено, че на места по пътищата във фермата има асфалтова настилка, но на други места, тя е разрешена, има дупки, тревата е окосена, но на места има и бурени. По т.9 посочва, че действително някои от халетата са с нарушени покривни конструкции, но в тези, в които се отглеждат свинете са с масивни стени, някои варосани, подовете са циментирани, покривите са в цялост, с керемиди и не текат. Пред всяко хале е имало поставена дезинфекционна стъпка с дезинфектант и дозиращо шише за ръце. По т.10 вещото лице е посочило, че в повечето помещения, в които се отглеждат са със скаргов под и водни възглавници, под които се събира торова маса, а при други халета, които са по-стари, това става ръчно. В момента на проверката са налични две празни лагуни и всички канали били изчистени, без наличие на торова маса. При това положение, според вещото лице не е необходимо да има площадка за твърда и течна тор. По отношение на здравословното състояние на свинете, отразени в т.11 от протокола, вещото лице е констатирало, че всички налични свине са били в добро физическо състояние, охранени и в добра кондиция. По т.13 вещото лице е установило, че е наличен сключен трудов договор с регистриран ветеринарен лекар № 17/23.05.2018 г. и допълнително споразумение № 23/02.01.2020 г. за 8-часов работен ден. Воден е амбулаторен дневник – един започнат на 03.01.2011 г. до 30.07.2019 г. и втори от 15.11.2019 г. до 09.01.2020 г. По отношение на т.14 е посочено, че сградния фонд е остарял, като последния ремонт е правен през 2006 г.

Като заключение вещото лице е посочило, че състоянието на животновъдния обект е задоволително, като именно поради задоволителното състояние на обекта, свинете са опазени от Африканската чума. Налице са пропуски в обекта, но същите са поправими. Обектът по отношение на разположенията на спомагателните сгради и съоръжения на границите между бялата и черната зона не отговаря на изискванията на ветеринаромедицинските изисквания, а именно рампи за приемане и експедиция за животни, както и за приемане на закупен фураж, склада за фуража, се намират в бялата зона, а не границата между бялата и черната зони. Поради това е необходимо да се извърши реконструкция на обекта. Свинефермата е в добро хигиенно състояние. Установеното в протокол № 02/16.01.2020 г. отговаря на установеното от вещото лице на място по отношение на вид на обекта, местоположението му, но относно констатираното в протокола по точки има известни несъответствия. Лицата, извършили проверката са имали предвид изискванията, въведени с Наредба №

44/17.01.2020 г., когато е завършен протокола. Вещото лице счита, че не се налице доказателства за висок епидемичен риск за обекта. Посочва, че от представените контролни листа за проверка на обекта, се установило, че се спазват правилата за хуманно отношение към животните, както и за спазени мерки за биосигурност в обекта.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Предмет на оспорване е Заповед № 71/30.01.2020 г., с която директора на ОДБХ, [населено място] е разпоредил да бъде заличена регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Р., общ. М., стопанисван от жалбоподателя [фирма], да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВМД на обекта, с № 1602/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М. и да се издаде предписание за депопулация на свинете в срок до двадесет дни от получаване на заповедта, от главен инспектор при ОДБХ-М..

Доколкото разпореждането да се издаде предписание за депопулация на свинете в срок до двадесет дни от получаване на заповедта, от главен инспектор при ОДБХ-М. е адресирано към служител при ответника, а не към жалбоподателя, то и жалбата в тази й част следва да се приеме за недопустима. Това е и така, тъй като на основание това разпореждане, посочения служител главен инспектор при ОДБХ-М. е издал предписание № 1/03.02.2020 г., с което е констатирал нарушения на чл. 139, т.15 и чл. 151, т.14 ЗВМД в обекта, стопанисван от [фирма], и е дал предписания да се извърши депопулация на животновъдния обект, което да бъде извършено в срок до 28.02.2020 г. Това предписание е предписание е оспорено пред АССГ, където е образувано адм. д. № 7578/2020 г., поради което същото като предмет на друго, ще бъде разгледано по същество. Поради изложеното, жалбата в тази й част, следва да се остави без разглеждане, а производството по делото прекратено. Предмет на настоящето дело е заповедта, в частите, с които е разпоредено да бъде заличена регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Р., общ. М., стопанисван от жалбоподателя [фирма] и да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по ЗВМД на обекта, с № 1602/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М..

Жалбата срещу процесната заповед е подадено в срока по чл. 149 АПК, от легитимирано лице, адресат на акта, поради което е процесуално допустима.

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1, вр. чл.146 АПК съдът служебно проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като преценява, дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Разгледани по същество жалбата е основателна.

По съответствие с процесуалния закон.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган –директорът на ОДБХ, [населено място]. Българската агенция по безопасност на храните е официалният компетентен орган за осъществяване, управление и контрол на

ветеринарномедицинската дейност, съгласно чл. 4 ЗВМД, а съгласно чл. 138, ал.1 ЗВМД, регистрацията по чл. 137 се заличава, а удостоверението се обезсилва със заповед на директора на ОДБХ, при наличието на определени предпоставки. В този смисъл, тъй като обекта, чиято регистрация е разпоредено да се заличи, се намира на територията на обл. М., местно компетентната структура на БАБХ и ОДБХ, [населено място]. Предвид изложеното, оспорената заповед е издадена от компетентен орган.

Спазена е установената писмена форма. От формална гледна точка, заповедта е мотивирана, тъй като е посочен издателя на акта, неговия адрес, каква е волята на органа. Изложени са правните и фактически основания за издаването ѝ. Заповедта е издадена на основание чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД и становище от инспекторите от ОДБХ, [населено място], отразено в протокол за проверка и експертна оценка на свинефермата от 16.01.2020 г. В заповедта не са изложени мотиви за издаването ѝ, но същата препраща към съдържанието на протокол за проверка и експертна оценка на свинефермата № 2/16.01.2020 г., което следва да се приеме за надлежно мотивиране на акта, съгласно ТР № 16/1975 г. на ОС на съдиите от Върховния съд. Такова препращане относно мотивите за издаване на един административен акт, не е непознато в практиката, не е процесуално нарушение, водещо до отмяна на акта, тъй като е възможно препращане към друг документ, предхождащ издаването на административния акт, за да се счете, че съответният акт е мотивиран. В посоченото ТР се приема, че ако мотивите не са изложени в самия административен акт, то същите може да са изложени отделно или да се съдържат в друг документ от административната преписка. Поради тази причина съдът счита, че постановената заповед е мотивирана в достатъчна степен, за да може жалбоподателят да разбере за какво е предприета посочената мярка. Дали изложените в протокола мотиви съответстват на действителната фактическа обстановка, ще бъде преценено при разглеждане на заповедта по съответствието ѝ с материалния закон.

В изпълнение на заповеди на изпълнителния директор на БАБХ, в обекта, находящ се в [населено място], м. Р., общ. М., стопанисван от жалбоподателя [фирма], служители на ОДБХ, [населено място] извършили проверка, за която са съставили протокол № 2/16.01.2020 г. за проверка и експертна оценка на свинефермата, в който отразили, че обекта не отговаря на ветеринарномедицинските и хигиенни изисквания и тези за хуманно отношение към свинете. С протокола направили предложение до директора на ОДБХ, [населено място] да издаде заповед за заличаване на регистрацията и да обезсили издаденото удостоверение №1602/15.05.2018 г. за регистрация на обекта. Протоколът е връчен представител на дружеството, заедно с издадената заповед на 03.02.2020 г., когато му е връчено и предписание № 1/03.02.2020 г., издадено на основание процесната заповед. Невръчването на протокола от извършената проверка, съдът не намира за съществено процесуално нарушение, тъй като от една страна той не съдържа указания към дружеството за предприемане на конкретни действия във връзка с отстраняване на констатирани нарушения. А от друга страна, доколкото същия е мотивирал ответника да издаде заповед, то съдържанието му подлежи на разглеждане заедно с оспорване на процесната заповед и тези възражения, които засегнатото лице може да направи срещу протокола, има възможност да ги изложи и пред съда, което е и сторено. След запознаването със заповедта и протокола, дружеството е разполагало с възможност да изложи своите възражения и да защити правата си, като поиска събиране на доказателства, което е сторено. Също това, жалбоподателят твърди, че не му е

осигурена възможност да присъства на проверката, но реално негов представител е присъствал, тъй като това се установява от представените писмени бележки по делото. Представителят на дружеството посочва, че при проверката инспекторите не са се легитимирали, не са водили официален протокол и „на присъствалия представител на [фирма] не е връчен какъвто и да е документ...“. Т.е. проверката е извършена в присъствието на представител на дружеството. Доколкото извършената проверка изисква обобщаване на възприетите обстоятелства, то не е налице пречка, протокола от проверката да бъде изготвен не на място, а в работните помещения на служителите. Поради изложеното, настоящият съдебен състав приема, че не са нарушени правата на жалбоподателя, който е упражнил правото си на жалба.

В крайна сметка, настоящия съдебен състав приема, че при издаването на процесната заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна ѝ на процесуално основание. Освен това, настоящия съдебен състав намира, че съществено процесуално нарушение е това, което ако не беше допуснато, би довело до различен извод за органа, който издава акта, както и ако са нарушени процесуалните права на засегнатите лица. Такива не се установиха.

По съответствие с материалния закон.

Процесната заповед № 71/30.01.2020 г. е издадена на основание чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД, като заличаването на регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170 и обезсилването на издаденото удостоверение за регистрация по ЗВМД на обекта, с № 1602/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М. е разпоредено поради общото незадоволително състояние на обекта, във всички аспекти на ветеринарномедицинските и хигиенни изисквания и изискванията за хуманно отношение към животните, както и във връзка с констатирани нарушения на чл. 139, т.15 и чл. 151, т.14 ЗВМД, а именно поради груби отглеждането на свине с цел търговия в обект, който не отговаря на ветеринарномедицинските изисквания, както и храненето на животните с храни, които съдържат вредни субстанции, или храни, неподходящи за вида, възрастта и здравословното им състояние. Всичко изложено от органа е прието като грубо или системно нарушение на ветеринарномедицинските изисквания.

Формулировката на разпоредбата на чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД предвижда две хипотези за заличаване на регистрацията и обезсилване на удостоверението, наличие на груби или системни нарушения на ветеринарномедицинските изисквания. От изложеното в оспорената заповед, както и от протокол № 2/16.01.2020 г. не става ясно констатираните нарушения дали са груби или пък са системни. От изложеното от една страна може да се направи извод, че органа приема, че е налице системност в извършените нарушения, тъй като в протокола от проверката са цитирани предходните проверки и установяванията от тях. Цитирани са издадените срещу дружеството АУАН и НП, което води да извода, че органа приема, че е налице системност. Съгласно разпоредбата на §1, т.98 от ДР на ЗВМД, системно нарушение са три или повече нарушения на изискванията на този закон и нормативните актове по прилагането му, за които на лицето са наложени административни наказания с влезли в сила наказателни постановления. В конкретния случай обаче, съдът счита, че не е налице системност, съобразно определението, дадено от законодателя. Това е така, тъй като от събраните в хода на делото доказателства се установява, че на дружеството, като стопанисващ процесния обект свинеферма, са съставени общо шест

АУАН, като един касае нарушение относно движението на животните, без да е уведомен ветеринарен лекар, по един не е съставено НП, като административното производство е прекратено, а останалите четири касаят нарушения, свързани с производството на фуражи и същото е нарушение на Закона за фуражите. Единствено АУАН № 654/01.06.2018 г., издаден от главен инспектор при ОДБХ, М., е за извършено от [фирма] нарушение на чл. 132, ал.1, т.6 ЗВМД. Въз основа на АУАН е издадено НП № 28/28.06.2018 г., с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. За установеното с АУАН нарушение. Другите четири, представени по делото НП касаят, както се посочи нарушения на ЗФ и по-конкретно по-голяма част от извършваните проверки, са на помещението за фуражите, но не и помещенията, в които се отглеждат животните. По отношение на фуражите и предвид установените нарушения, свързани с тях, е издадена заповед № 198/27.08.2018 г. за отнемане на разрешението за регистрация № 322 като производител на фуражи. Т.е., за тези нарушения, дружеството е понесло своята отговорност и те от една страна не могат да станат основание да се отмени и регистрация на животновъдния обект, доколкото не попадат в хипотезата на §1, т.98 ДР на ЗВМД. А от друга страна, за тези нарушения дружеството е понесло своята отговорност и не може да бъде санкционирано два пъти за едно и същи нещо.

Поради изложеното и доколкото от представените по делото доказателства, се констатира едно нарушение на ЗВМД, установено по съответния ред, санкционирано с влязло в сила НП, не може да се приеме, че е налице системно извършване на нарушения, което да е основание за приложение на чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД.

По отношение на втората хипотеза на чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД, наличие на груби нарушения на ветеринарномедицинските изисквания, настоящият съдебен състав намира, че такива не се установиха по категоричен начин. В този смисъл изводите, направени от проверяващата комисия противоречат на установеното от назначената по делото ветеринаро-медицинска експертиза, както и на събраните по делото доказателства и по-конкретно констативни протоколи за извършени през последните две години, преди датата на издаване на заповедта, проверки и контролни листа. Налице е съществено разминаване между извършваните през 2018 г. и 2019 г. множество проверки на обекта, за които са съставяни КП и констатираното от проверяващите през м. 01.2020 г., за което е издаден КП № 02/16.01.2020 г. В приложените по делото констативни протоколи, са установявани конкретни обстоятелства, но не са констатирани нарушения и съответно не са давани предписания. Дадено е едно единствено предписание за почистване на производственото помещение, както и да се предприемат мерки за ограничаване достъпа на птици и да се изготви план за самоконтрол на производствените фуражи, със съответни срокове. В представените по делото контролни листа за извършени проверки за периода 2018 г. и 2019 г. е отразено, че се спазват правилата за хуманно отношение към животните, както и за спазени мерки за биосигурност в обекта. Няма нито един контролен лист, в който да е констатирано нещо различно. Последният контролен лист за извършена проверка на биосигурността в обекта е от края на м.09.2019 г. В този смисъл, неясно как изведнъж нарушенията на ветеринарномедицинските изисквания в обекта, през м.01.2020 г. се оказват толкова груби, че да доведат до заличаване на регистрацията и обезсилване на удостоверението за регистрация. Освен това, от изготвената по делото СВМЕ се установя, че състоянието на животновъдния обект е задоволително, като именно

поради задоволителното състояние на обекта, свинете са опазени от Африканската чума. Налице са пропуски в обекта, но същите са поправими. Обектът по отношение на разположенията на спомагателните сгради и съоръжения на границите между бялата и черната зона не отговаря на изискванията на ветеринарномедицинските изисквания, а именно рампи за приемане и експедиция за животни, както и за приемане на закупен фураж, склада за фуража, се намират в бялата зона, а не границата между бялата и черната зони. Поради това е необходимо да се извърши реконструкция на обекта. Свинефермата е в добро хигиенно състояние. Констатирало е, че всички налични свине са били в добро физическо състояние, охранени и в добра кондиция. Вещото лице счита, че не се налице доказателства за висок епидемичен риск за обекта. Посочва, че от представените контролни листа за проверка на обекта, се установило, че се спазват правилата за хуманно отношение към животните, както и за спазени мерки за биосигурност в обекта. Поради изложеното, съдът намира, че твърденията за незадоволително състояние на свинефермата и съществени разминавания с ветеринарномедицинските и хигиенни изисквания и тези за хуманно отношение към свинете, не се доказва по делото. Напротив опровергаха се, както от събраните доказателства, така и от изготвена СВМЕ.

Действително от извършената проверка от служители при ответника до извършения оглед от вещото лице, е изминал сравнително дълъг период от време, от около 9 месеца, в който голяма част от констатациите в протокола, е възможно да са отстранени. Може би това е рефлектирало върху съществените разминавания между констатациите на комисията и от тези, направени от вещото лице, според което състоянието на обекта е задоволително. Но това само идва да докаже необходимостта от наличие на системно извършвани нарушения. Ако на дружеството бяха давани конкретни предписания за отстраняване на нарушения в обекта, които се констатират при извършвани в обекта проверки, същите щяха да бъдат изпълнени и нарушенията отстранени.

Освен изложеното за недоказаност на предпоставките на чл. 138, ал.1, т.2 ЗВМД, Съдът констатира и, че констатациите, направени от комисията, извършила проверката на 16.01.2020 г. са немотивирани, тъй като се установява какви са проблемите, които има обекта, но не става ясно на кои разпоредби на закона или подзаконовни нормативни актове противоречи. Например констатацията по т.8 от протокола е, че пътищата в обекта са без асфалт и с дупки, но съществува ли изискване пътищата да са асфалтирани, и или може да бъдат от типа черни пътища, още повече, че в обекта не се допускат автомобили, освен тези, свързани с доставката и отглеждането на животните. Направени са констатации, като е посочено, че обекта не отговаря на ветеринарномедицинските и хигиенни изисквания и тези за хуманно отношение към свинете, но не е посочено на кои конкретно изисквания противоречи. Така посочено, че обекта не отговаря на ветеринарномедицинските и хигиенни изисквания и тези за хуманно отношение към свинете е твърде общо, а изписването на разпоредбата на чл. 139, т. 15 ЗВМД не внася допълнителна яснота, тъй като самата разпоредба е обща – забранява се отглеждането на свине с цел търговия в обекти, които не отговарят на ветеринарномедицинските изисквания. По отношение на втората посочена правна норма чл. 151, т.14 ЗВМД, предвиждаща храненето на животни с храни, които съдържат вредни субстанции, или храни, неподходящи за вида, възрастта и здравословното им състояние, мотиви се изложиха по-горе. По отношение на това нарушение, дружеството е понесло отговорността си, като е

заличена регистрацията, поради което не може да бъде основание за заличаване и на процесната регистрация на животновъден обект и обезсилване на удостоверение за регистрация № 1602/15.05.2018 г.

Освен изложеното, вещото лице е посочило, че част от изискванията, които инспекторите от ОДБХ, [населено място] са посочили като неспазени всъщност са въведени с изменение на Наредба № 44/20.04.2006 г., обнародвани в ДВ, бр. 5 от 17.01.2020 г., които обаче влизат в сила от по-късен момент. Съгласно § 25 от ПЗР на Наредбата за изменение и допълнение на Наредба № 44/2006 г., животновъдните обекти за отглеждане на свине във фамилна и индустриална ферма се привеждат в съответствие с изискванията на тази наредба, в срок до 31.12.2020 г. Т.е., тези изисквания не могат да бъдат приложени към извършената проверка на 16.01.2020 г. и да се приеме, че животновъдния обект не отговаря на тези изисквания на по-ранен етап.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав намира, че процесната заповед е издадена в противоречие материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

По разноските:

На жалбоподателя се дължат разноски, предвид изхода на спора, в размер съобразно представения списък по чл. 80 ГПК, а именно 1 050,00 лв., от които 50 лв. държавна такса, 400,00 лв. депозит за вещо лице и 600,00 лв. адвокатско възнаграждение.

На ответника не се дължат разноски.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 59 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ протоколно определение от 17.06.2021 г., в частта, с която е даден ход по същество на делото по отношение на оспорването на Заповед № 71/30.01.2020 г. на директора на ОД БХ, [населено място], в частта, с която е разпоредено да се издаде предписание за депопулация на свинете в срок до двадесет дни от получаване на заповедта, от главен инспектор при ОДБХ-М..

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата от [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място], в тази ѝ част.

ПРЕКРАТЯВА производството по делото в тази част.

ОТМЕНЯ Заповед № 71/30.01.2020 г. на директора на ОД БХ, [населено място], в останалите ѝ оспорени части, с които е разпоредено да бъде заличена регистрацията на животновъден обект с ветеринарен регистрационен № 3400-0170, находящ се в [населено място], м. Р., общ. М., стопанисван от жалбоподателя и да се обезсили издаденото удостоверение за регистрация по З. на обекта, с № 16020/15.05.2018 г., издадено от ОДБХ-М..

ОСЪЖДА Българска агенция по безопасност на храните **ДА ЗАПЛАТИ НА** [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] сумата от 1 050,00 лв. разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: